

2. Jei atsakymas į 1 klausimą būtų teigiamas, ar Šeštosios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies taikymas paslaugoms ir prekėms, kurios nėra ilgalaikis turtas, reiškia, kad PVM mokamas vieną kartą per mokestinį laikotarpį, per kurį šioms paslaugoms ir prekėms suteikiama teisė į atskaitą, ar PVM turi būti mokamas ir paskesniais laikotarpiais; o jei pastarasis teiginys teisingas, kaip turi būti nustatoma prekių ir paslaugų, kurių apmokestinamasis asmuo nenurašo, apmokestinamoji vertė?

(¹) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1).

3. Ar nagrinėjami degalų priedai, kurie neskirti naudoti, nėra parduodami arba naudojami kaip variklių degalai, bet kurie dedami į variklių degalus ne tam, kad tiektų energiją degalus naudojančiai transporto priemonei, apmokestinami pagal Direktyvos 2003/96/EB (²) 2 straipsnio 3 dalį?

4. Jei atsakymas į trečią klausimą yra teigiamas, ar remiantis Direktyvos 2003/96/EB 4 straipsnio b punktu tokie priedai nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį?

5. Ar mokesčių, kurių Jungtinė Karalystė taiko minėtiems degalų priedams, draudžia Bendrijos teisė ir ypač Direktyvos 92/12/EEB (³) 3 straipsnis?

(¹) OL L 316, p. 12.

(²) OL L 283, p. 51.

(³) OL L 76, p. 1.

2007 m. lapkričio 22 d. High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Afton Chemical Limited prieš The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Byla C-517/07)

(2008/C 22/61)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (Chancery Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Afton Chemical Limited

Atsakovai: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nagrinėjami degalų priedai, kurie neskirti naudoti, nėra parduodami arba naudojami kaip variklių degalai, bet kurie dedami į variklių degalus ne tam, kad tiektų energiją degalus naudojančiai transporto priemonei, apmokestinami pagal Direktyvos 92/81/EB 2 straipsnio 3 dalį?

2. Jei atsakymas į pirmą klausimą yra teigiamas, ar tokie priedai atleidžiami nuo mokesčio pagal Direktyvos 92/81/EB (¹) 8 straipsnio 1 dalį?

2007 m. lapkričio 22 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Gross, B. Martenczuk

Kita proceso šalis: MTU Friedrichshafen GmbH

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją;

- priimti sprendimą iš esmės ir atmesti ieškinį kaip nepagrįstą;
- priteisti iš ieškovės pagrindinėje byloje bylinėjimosi išlaidas apeliacinėje instancijoje ir pirmojoje instancijoje byloje T-196/02.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą manydamas, kad nustatant faktinį pagalbos gavėją negalima pasinaudoti galimybe priimti sprendimą remiantis turima informacija. Faktinio gavėjo nustatymas paprastai yra Komisijos sprendimų, kuriais nurodoma grąžinti neteisėtą pagalbą, sudėtinė dalis. Nustatymas yra būtinas siekiant užtikrinti veiksmingą neteisėtos pagalbos grąžinimą. Todėl galimybės nustatyti pagalbos gavėją remiantis turima informacija atmetimas yra nesuderinamas su Reglamento (EB) Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalimi.

Antra, Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, kad Komisijos sprendimas priimtas remiantis paprasta prielaida, kuri neatitinka remiantis turima informacija priimamam sprendimui keliamų reikalavimų. Viena vertus, priimant sprendimą remiantis turima informacija nėra būtinas absoliutus tikrumas. Kita vertus, Komisijos sprendimas rėmėsi SKL-M bankroto administratoriaus perduota informacija, susijusia su praktinės patirties vystymu. Todėl Komisija turėjo pakankamai informacijos, leidusios jai padaryti išvadą, kad praktinės patirties perdavimas MTU suteikė šiai įmonei naudos.

2007 m. lapkričio 23 d. *Korkein hallinto-oikeus* (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A

(Byla C-523/07)

(2008/C 22/63)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: A

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamento (EB) Nr. 1347/2000 (Briuselio IIa reglamentas) taikytinas viso tokio sprendimo, kuris nagrinėjamas šiuo atveju, vykdymui, jeigu šis sprendimas priimtas kaip vienintelė nutartis dėl vaiko paėmimo priežiūrai nedelsiant ir jo apgyvendinimo ne jo paties šeimoje, užtikrinant vaiko apsaugą pagal viešąją teisę,
 - b) ar vis dėlto reglamentas, atsižvelgiant į jo 1 straipsnio 2 dalies d punktą, taikytinas tik tai nutarties daliai, kuri skirta apgyvendinimui ne savoje šeimoje?
2. Kaip Bendrijos teisės požiūriu turi būti aiškinama reglamento 8 straipsnio 1 dalies ir su ja susijusios 13 straipsnio 1 dalies sąvoka „nuolatinė gyvenamoji vieta“, visų pirma tuo atveju, kai pastovi vaiko gyvenamoji vieta yra vienoje valstybėje narėje, tačiau jis vieši kitoje valstybėje narėje ir ten keliauja iš vienos vietos į kitą?
 - a) Jeigu darytina prielaida, kad vaikas neturi nuolatinės gyvenamosios vietos pastarojoje valstybėje narėje, kokiomis sąlygomis šioje valstybėje narėje vis dėlto gali būti imtasi skubios apsauginės priemonės (paėmimo priežiūrai) pagal reglamento 20 straipsnio 1 dalį?
 - b) Ar apsauginės priemonės pagal reglamento 20 straipsnio 1 dalį yra tik tokios priemonės, kurios gali būti paskirtos pagal nacionalinę teisę, ir ar nacionalinės teisės nuostatos dėl šių priemonių yra privalomos taikant šį straipsnį?
 - c) Ar, paskyrus apsauginę priemonę, byla turi būti *ex officio* perduota kompetentingos valstybės narės teismui?
4. Jeigu valstybės narės teismas apskritai neturi jurisdikcijos, ar tuomet skundas turi būti atmetas kaip nepriimtinas, ar vis dėlto byla turi būti perduota kitos valstybės narės teismui?

⁽¹⁾ OL L 338, p. 1.